

Zpráva o Oldřichu Kotyzovi

Narodil se 2. září 1922. Mládí prožil v Kameničné se svými třemi sourozenci v rodném domě u Kotyzů / Stírků / včetně základní školní docházky. Pak absolvoval odbornou školu v Kuklenách a maturitu získává na SZTŠ v Lanškrouně. Celý život pracuje v zemědělství, nejdřív na rodinném gruntě, později v místním JZD v různých funkcích – úsekář rostlinné výroby, stavbyvedoucí, kulturní referent. Žení se 25.10.1947 ve Slatině nad Zdobnicí s Annou Štefkovou, také ze Slatiny n. Zd. a mají spolu tři dcery – Hanu, Dagmar a Janu.

Aktivně se zapojuje do různých zájmových spolků v obci i mimo obec / filatelisti, ochránci přírody, včelaři, hasiči, zahrádkáři, myslivci a v mládí hraje s manželskou ochotnické divadlo /. Ale nejvíce volného času věnuje toulkám přírodou v nedaleké Suché, podél Rokytenky a po Orlických horách, kam vyjíždí se svým skicákem a zachycuje rozmanitost přírody a její různobarevné projevy podle ročních období. Jeho velkým učitelem a posléze přítelem se stává sochař a malíř Leoš Kubíček z Pěčína a zde se setkává i s akademickým malířem Vojtěchem Sedláčkem. Vstupuje do Klubu výtvarníků Prokopa Diviše v Žamberku a zapojuje se se svými obrázky do organizování různých výstav po okrese i mimo něj – galerie v Hradci Králové, ilustruje knížku mysliveckých povídek Františka Koldy z Pastvin „Jůlinka se zlobí“, jeho tvorba proniká i do zámoří – Austrálie a Kanada. Stále jako malíř amatér, nebo možná právě proto, díky jeho přirozenému nadání oslovuje velké množství návštěvníků, kteří obdivují jeho nenápadná dílka, malovaná od srdce, z kterých dýchá harmonie, pohoda, klid a cit pro náladu a atmosféru krajiny. Ve svém díle nic nepředstírá, je srozumitelné a připomíná to, co ve všedním shonu nestačíme postřehnout.